Lietas arhīva Nr. C-1873-21/15
ECLI:LV:RPPT:2021:0507.C68440120.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīga, 2021.gada 7.maijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnese A.Freimane
ar sekretāri M.Mālnieci
piedaloties zvērinātai advokātei T.Kūkojai
izskatīja atklātā tiesas sēdē (Microsoft Teams tiešsaistes videokonferenču platformā) civillietu SIA „B2Kapitaļ" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA „B2Kapitaļ" (turpmāk tekstā arī prasītājs) ir cēlusi tiesā prasību pret /pers. B/ (turpmāk tekstā arī atbildētājs) par parāda piedziņu.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1590., 1591., 1651., 1652.panta pirmās daļas 3.punktu, 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1757., 1765., 1934., 1943., 1946.pantu.

[1.2] Prasībā norādīts, ka 2009.gada 30.oktobrī starp AS „Latvijas krājbanka" kā aizdevēju un atbildētāju kā aizņēmēju tika noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr.RE00-09-X-086, ar kuru aizdevējs izsniedza atbildētājai aizdevumu 3583,83 LVL ar atmaksas termiņu līdz 2015.gada 29.oktobrim. 2013.gada 8.martā starp LAS „Latvijas krājbanka" un SIA „B2Kapitaļ" noslēgts Uzņēmuma pārejas līgums, kura rezultātā prasītājs kā uzņēmuma ieguvējs uzņēmumā nomaina LAS „Latvijas krājbanka" un kļūst par uzņēmuma īpašnieku. 2013.gada 7.jūnijā Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieņēma lēmumu par atļaujas sniegšanu Uzņēmuma pārejas līguma slēgšanai. Pamatojoties uz minēto un vadoties no Komerclikuma 20.panta otrās daļas, kas nosaka, ka uzņēmuma vai tās patstāvīgās daļas pārejas gadījumā uzņēmumā vai tā daļā ietilpstošie prasījumi un citas tiesības pāriet uz uzņēmuma tiesību ieguvēju, prasītājs norāda, ka ir ieguvis prasījuma tiesības pret atbildētāju.

Saskaņā ar prasības pieteikuma 2020.gada 20.oktobra redakciju prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas:

1. neatmaksāto aizdevuma pamatsummu 5099,36 EUR;
2. līgumiskos procentus par kapitāla lietošanu 3986,96 EUR, kas aprēķināti par laika periodu no 2009.gada 30.oktobra līdz 2015.gada 29.oktobrim;
3. līgumsodu 509,94 EUR;
4. likumiskos nokavējuma procentus 24,31 EUR, kas aprēķināti par laika periodu no 2020.gada 21.septembra līdz 2020.gada 20.oktobrim.

[2] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos prasību neatzīst, norādot, ka atbildētājai neizdevās bankai atmaksāt saņemto aizdevumu un 2010.gada 29.maijā atbildētāja no bankas saņēma paziņojumu, kurā tika norādīts, ka gadījumā, ja atbildētāja nesamaksās parādu līdz 2010.gada 20.jūnijam, banka uzskatīs, ka ir vienpusēji atkāpusies no aizdevuma līguma. Atbildētāja norāda, ka Komerclikuma 388.panta izpratnē noslēgtais aizdevuma līguma ir komerclīgums, savukārt minētā likuma 406.pants nosaka, ka no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā. Ņemot vērā, ka atbildētāja parādu nesamaksāja, uzskatāms, ka banka no aizdevuma līguma atkāpās 2010.gada 20.jūnijā un trīs gadu noilguma termiņš iestājās 2013.gada 20.jūnijā, jo trīs gadu noilguma termiņa tecējuma laikā tas netika pārtraukts.

[3] 2021.gada 2.februārī prasītājs ir precizējis prasību, kurā norāda, ka ņemot vērā atbildētājas rakstveida paskaidrojumus un iesniegtos pierādījumus par to, ka banka no aizdevuma līguma atkāpās 2010.gada 20.jūnijā, prasītājs precizē prasību un lūdz piedzīt no atbildētājas:

1) neatmaksāto aizdevumu 3527,68 EUR;
2) līgumsodu 352,77 EUR.

Ņemot vērā prasības pieteikuma precizējumus, ar kuriem prasītājs samazina pieteiktā prasījuma apmēru, prasītājs lūdz atmaksāt pārmaksāto valsts nodevu 210,35 EUR.

Par atbildētājas paskaidrojumos norādīto, ka 2013.gada 20.jūnijā prasītāja izvirzītajam prasījumam iestājās noilgums, prasītājs norāda, ka noilguma iestāšanās nav konstatējama, jo laika periodā no 2016.gada 11.janvāra līdz 2020.gada 20.oktobrim atbildētāja veica prasītājam ikmēneša maksājumus 50 EUR apmērā, maksājuma mērķī norādot parāda lietas Nr.1309015324. Minēto lietas numuru prasītājs norādīja atbildētājai 2013.gada 5.septembrī un 2014.gada 20.augustā nosūtītajos paziņojumos, kurā lūdza izpildīt saistību, kas izriet no Patēriņa kredīta līguma ar AS „Latvijas krājbanka".

[4] Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis uzturēja prasību pilnā apmērā.

Atbildētāja pārstāve prasību neatzina uz motīviem, kas norādīti rakstveida paskaidrojumos.

Motīvu daļa

[5] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka prasība ir noraidāma sekojošu motīvu dēļ.

[5.1] No lietas materiāliem redzams, ka 2009.gada 30.oktobrī starp AS „Latvijas krājbanka" kā aizdevēju un atbildētāju kā aizņēmēju tika noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr.RE00-09-X-086, ar kuru aizdevējs izsniedza atbildētājai aizdevumu 3583,83 LVL ar atmaksas termiņu līdz 2015.gada 29.oktobrim.

2013.gada 8.martā starp LAS „Latvijas krājbanka" un SIA „B2Kapitaļ" noslēgts Uzņēmuma pārejas līgums, kura rezultātā prasītājs kā uzņēmuma ieguvējs uzņēmumā nomaina LAS „Latvijas krājbanka" un kļūst par uzņēmuma īpašnieku. Saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus

komisijas 2013.gada 7.jūnija lēmumu Nr.126 Finanšu un kapitāla tirgus komisija atļāva LAS „Latvijas krājbanka" nodot tās uzņēmumu SIA „B2Kapitaļ" īpašumā.

Komerclikuma 20.panta otrās daļa nosaka, ka uzņēmuma vai tās patstāvīgās daļas pārejas gadījumā uzņēmumā vai tā daļā ietilpstošie prasījumi un citas tiesības pāriet uz uzņēmuma tiesību ieguvēju.

Ievērojot noslēgto Uzņēmuma pārejas līgumu un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas 2013.gada 7.jūnija lēmumu Nr.126, tiesa atzīst, ka SIA „B2Kapitaļ" ir ieguvusi prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no 2009.gada 30.oktobrī starp AS „Latvijas krājbanka" un atbildētāju noslēgtā Patēriņa kredīta līgumu Nr.RE00-09-X-086.

[5.2] Saskaņā ar atbildētājas iebildumiem prasītāja pieteiktajam prasījumam ir iestājies noilgums 2013.gada 20.jūnijā, jo LAS „Latvijas krājbanka" 2010.gada 29.maijā nosūtīja atbildētājai paziņojumu par vienpusēju atkāpšanos no noslēgtā līguma ar 2010.gada 20.jūniju un ne banka, ne prasītājs Komerclikuma 406.pantā noteiktajā trīs gadu noilguma termiņa tecējuma laikā nebija to pārtraukusi.

Komerclikuma 406.pants nosaka, ka no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš.

No lietas materiāliem LAS „Latvijas krājbanka" 2010.gada 29.maija atbildētājai nosūtītā brīdinājuma redzams, ka banka ir informējusi atbildētāju, ka gadījumā, ja atbildētāja līdz 2010.gada 20.jūnijam nesamaksās kavētos maksājumus, banka uzskatīs, ka saskaņā ar aizdevuma līguma noteikumiem ar 2010.gada 20.jūniju būs vienpusēji izbeigusi noslēgto līgumu.

Saskaņā ar lietā iesniegtiem pierādījumiem nākamo paziņojumu par parādsaistību izpildi atbildētājai LAS „Latvijas krājbanka" ir nosūtījusi 2013.gada 27.jūnijā, tas ir, pēc vairāk nekā trim gadiem, savukārt prasītājs ar sava pārstāvamā – SIA „Creditreform Latvijā" starpniecību pirmo paziņojumu par parādsaistību izpildi atbildētājai nosūtīja 2013.gada 5.septembrī.

[5.3] Civillikuma 1896.pants nosaka, ka noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis. Saskaņā ar to noilguma tecējuma iesākumam vajadzīgs: nosacītiem prasījumiem - lai nosacījums jau būtu noskaidrojies, bet terminētiem prasījumiem - lai termiņš jau būtu notecējis.

Civillikuma 1893.pants noteic, ka saistību tiesības izbeidzas, ja tiesīgā persona tās pienācīgi neizlieto likuma noteiktā noilguma termiņā.

Lietas izskatīšanas laikā prasītājs nav norādījis un lietā nav pierādījumu, ka laika periodā starp 2010.gada 29.maijā atbildētājai nosūtīto brīdinājumu un 2013.gada 27.jūnijā nosūtīto paziņojumu par parādsaistību nodošanu prasītājam banka vai prasītājs ir nosūtījuši atbildētājai paziņojumu par parādsaistību izpildi. Tādejādi lietā nav pierādījumu, ka minētajā laika periodā noilguma termiņa tecējums tika pārtraukts. Tāpat lietā nav pierādījumu, ka atbildētāja minētajā laika periodā kaut kādā veidā ir atzinusi kreditora prasījumu, piemēram, veicot parāda daļas atmaksu.

Ņemot vērā, ka saskaņā ar LAS „Latvijas krājbanka" 2010.gada 29.maija paziņojumu atkāpās no noslēgtā Patēriņa kredīta līgumu a r 2010.gada 20.jūniju un lietā nav pierādījumu, kas apliecinātu, ka noilguma termiņa tecējums laika periodā no 2010.gada 20.jūnija līdz 2013.gada 20.jūnijam ir bijis pārtraukts, tiesa atzīst, ka saistību tiesībai, kas izriet no 2009.gada 30.oktobrī noslēgtā Patēriņa kredīta līguma Nr.RE00-09-X-086, 2013.gada 20.jūnijā iestājās Komerclikuma 406.pantā noteiktais noilgums, kas saskaņā ar Civillikuma 1910.pantu izbeidz saistību tiesību un ir par pamatu celtās prasības noraidīšanai.

Prasītāja viedokli, ka noilguma termiņa tecējumu atbildētāja ir pārtraukusi, jo laika periodā no 2016.gada 11.janvāra līdz 2020.gada 20.oktobrim atbildētāja pārskaitīja prasītājam naudas līdzekļus 50 EUR mēnesī, tiesa atzīst par nepamatotu, jo atbilstoši Civillikuma 1893., 1902.-1906.pantiem noilgumu var pārtraukt tikai noilguma termiņa tecējuma laikā.

Civillikuma 1911.pants nosaka, ja parādnieks aiz kaut kāda iemesla tomēr izpilda noilgušu prasījumu, tad viņam nav tiesības prasīt no kreditora atpakaļ to, ko viņš tam izpildījis.

Civillikuma 1911.pantā ietvertais regulējums neparedz, ka pēc noilguma termiņa iestāšanās, parādniekam veicot parāda daļas samaksu, saistību tiesība atjaunojas, līdz ar ko apstāklis, ka prasītāja norādītajā laika periodā atbildētāja ir pārskaitījusi prasītājam naudas līdzekļus, nevar radīt prasītājam tiesības uz saistības izpildi, jo Civillikuma 1910.pants noteic, ka ar noilguma termiņa notecējumu izbeidzas nevien prasības tiesība, bet arī pati saistību tiesība.

Vadoties no minētā, tiesa atzīst, ka prasība ir noraidāma.

[5.4] 2021.gada 2.februāra prasības pieteikuma precizējumos prasītājs ir samazinājis pret atbildētāju izvirzītā prasījuma apmēru un, pamatojoties uz minēto, tiesai ir pieteicis lūgumu atmaksāt prasītājam pārmaksāto valsts nodevu 210,35 EUR apmērā.

Civilprocesa likuma 37.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka samaksātā valsts nodeva ir atmaksājama, ja ir samaksāta lielāka valsts nodeva, nekā to nosaka likums.

No lietas materiāliem konstatējams, ka, ceļot prasību, prasītājs ir izvirzījis prasījumu par parāda 9620,57 EUR piedziņu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta c) apakšpunktu par prasījuma par 9620,57 EUR piedziņu ir maksājama valsts nodeva 600,21 EUR.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs, izvirzot prasījumu par 9620,57 EUR, prasības pieteikumam ir pievienojis divus maksājuma uzdevumus, kas apstiprina valsts nodevas 600,21 EUR apmērā samaksu.

Apstāklis, ka prasītājs pēc atbildētājas celto iebildumu saņemšanas ir samazinājis pieteiktā prasījuma apmēru, nav pamats valsts nodevas atmaksai, jo, ceļot prasību, prasītājs valsts nodevu ir samaksājis atbilstoši izvirzītā prasījuma apmēram un tāpēc tiesai nav pamata atzīt, ka prasītājs ir samaksājis lielāku valsts nodevu, nekā to nosaka likums.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 189.-193.pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt SIA „B2Kapitaļ" prasību pret /pers. B/ par parāda 3880,45 EUR piedziņu.

Noraidīt SIA „B2Kapitaļ" pieteikumu atmaksāt SIA „B2Kapitaļ" valsts nodevu 210,35 EUR (divi simti desmit euro 35 centi) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2021.gada 7.maija Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese A.Freimane